

УДК 316.728:070]:314.748(477.83/.86-22)“19/20”
DOI <https://doi.org/10.15407/mue2024.23.104>

БАЦВІН АНДРІЙ

аспірант Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України (Київ, Україна).

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-4733-6670>

BATSVIN ANDRII

a postgraduate student of M. Rylskiy Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine).

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-4733-6670>

Бібліографічний опис:

Бацвін, А. (2024) Сучасні аспекти повсякдення малого міста у висвітленні регіональної преси. *Матеріали до української етнології*, 23 (26), 104–110.

Batsvin, A. (2024) Modern Facets of a Small Town's Daily Life Covered by the Regional Press. *Materials to Ukrainian Ethnology*, 23 (26), 104–110.

© Видавництво ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2024. Опубліковано на умовах відкритого доступу за ліцензією CC BY-NC-ND (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПОВСЯКДЕННЯ МАЛОГО МІСТА У ВИСВІТЛЕННІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПРЕСИ

Анотація / Abstract

У статті досліджується роль місцевої періодики як джерела інформації про повсякденне життя мешканців малого міста Галича в окреслений період незалежності України (1991–2016). Матеріалами розвідки стали публікації в газетах «Галицьке слово» та «Дністрова хвиля», які відображають суспільні, культурні, економічні й побутові аспекти життя громади.

Автор аналізує зміст тематичних рубрик, за якими можна простежити зміни, що відбулися від соціальних і адміністративно-економічних процесів до культурних та релігійних практик. Наприклад, газетні рубрики 1990-х років, такі як «Наш календар» чи «Наші інтерв'ю», акцентували увагу на особистих і локальних подіях, тоді як у 2000-х уже переважали матеріали про громадське управління, освіту, медицину й молодіжну активність. У виданнях 2010-х років акцент змістився до питань благодійності, духовності та актуальних соціальних тем. Газети також приділяли увагу адміністративним і економічним процесам, висвітлюючи підприємницьку діяльність, зміни в законодавстві та інфраструктурні проекти.

Окрему увагу приділено ролі преси у відображенні культурного життя та святкових традицій міста. Газети публікували матеріали про культурні заходи, зокрема фестивалі, хорові академії, виставки та спортивні події, що слугували інструментом формування місцевої ідентичності.

У виданнях також показано побутові виклики, як-от проблеми інфраструктури та комунальних послуг, що створювали напруження серед мешканців. Розглянуто приклади висвітлення соціальної несправедливості, скажімо, диспропорція в тарифах та невпорядкованість у дворах.

Дослідження підкреслює значення місцевої преси як «літопису» повсякденного життя, що документує важливі події й водночас формує громадську думку, сприяє соціальній згуртованості та збереженню культурної спадщини. Газетні публікації не лише інформували населення про поточні події, а й сприяли виробленню ціннісних орієнтирів, висвітлюючи проблеми та досягнення громади. Завдяки своїй структурі й тематичній різноманітності місцева періодика стала

важливим інструментом у формуванні історичної пам'яті, збереженні локальної ідентичності та адаптації громади до сучасних соціальних змін.

Ключові слова: місцева періодика, повсякденне життя, Галич, культурна ідентичність, соціальні процеси.

The significance of local periodicals as a source of information about the everyday life of residents in the small town of Halych during Ukraine's independence period (1991–2016) is investigated in the article. The research materials include issues of the newspapers *Halych Word (Halyske Slovo)* and *Dniester Wave (Dnistrova Khvyliia)*, reflecting the social, cultural, economic, and everyday aspects of the community life.

The author is analysing thematic sections of the published works, which reveal a wide range of issues, from social and administrative-economic processes to cultural and religious practices. For instance, the newspaper sections of the 1990s, such as *Our Calendar* and *Our Interviews*, have been focused on personal and local events, while in the 2000s, materials on public administration, education, healthcare, and youth activities prevail. In the editions of the 2010s, the focus has been shifted towards issues of charity, spirituality, and the relevant social topics. Attention is also paid to administrative and economic processes, covering entrepreneurial activities, legislative changes, and infrastructure projects.

Special emphasis is placed on the press's significance in reflecting the cultural life and festive traditions of the town. The newspapers have published materials on cultural events, including festivals, choral academies, exhibitions, and sports events as tools for local identity formation.

The everyday challenges, such as infrastructure and utility issues, those have caused tension among residents, are highlighted in the editions. Examples of coverage the social injustices, such as discrepancies in tariffs and disorder in residential areas are considered.

The importance of local press as a «chronicle» of everyday life, which not only documents significant events but also forms public opinion, fosters social cohesion, and preserves cultural heritage, is emphasized in the study. Newspaper published works inform the population about current events as well as contribute to the formation of value orientations, highlighting the community's problems and achievements. Owing to its structure and thematic diversity, the local periodicals have become a vital tool in forming historical memory, preserving local identity, and adapting the community to contemporary social changes.

Keywords: local periodicals, everyday life, Halych, cultural identity, social processes.

Історія повсякденності зосереджується на вивченні звичайного життя людей, охоплюючи широкий спектр його аспектів: житло, одяг, харчування, предмети побуту, умови праці та відпочинку, здоров'я тощо. Основну увагу ця галузь історії приділяє повсякденній діяльності з її повторюваними елементами. У цьому контексті періодична преса постає як унікальне джерело, що відображає культурні, релігійні, освітні та інші аспекти життя суспільства. Особливо це актуально в малих містах, таких як Галич, де газетні сторінки (з їхньою традиційною структурою) включають не лише інформацію про події, а й рекламу та оголошення, що уможлиблює детально відтворити повсякденне життя: від уподобань у читанні та одязі до місць роботи, рівня заробітку, способів відпочинку та облаштування побуту.

Мета дослідження — вивчення повсякденного життя мешканців Галича впродовж 1991–2016 років на основі аналізу матеріалів газет «Галицьке слово» та «Дністрова хвиля» — єдиних місцевих

періодичних видань, що виходили в місті в добу незалежності України. До масового розповсюдження цифрових технологій саме в місцевій пресі публікувалась актуальна для міської громади інформація, відбувався обмін думками стосовно важливих питань міського побуту. Використання газетної періодики як джерела дає змогу глибше зрозуміти систему знань, уявлень і цінностей, які формувалися у свідомості читачів крізь призму щоденного сприйняття.

Джерельну базу роботи становлять випуски газет «Галицьке слово» та «Дністрова хвиля», що виходили в Галичі протягом 1991–2016 років.

Наукові дослідження ролі періодичної преси у висвітленні повсякденного буття та культурного розвитку малих міст наразі залишаються недостатньо розробленими. Утім, є праці, присвячені аналізу побуту жителів окремих міст чи регіонів в різні періоди часу, серед яких варто відзначити дослідження Г. Мясоєдова [7], А. Гузя [5].

Основна частина. У часи незалежності в Галичі виходило два публіцистичні видання. Першим із них було «Галицьке слово». Газету почали публікувати 1 липня 1991 року. Серед співзасновників – райдержадміністрація, міська рада, колектив газети. Головними редакторами в різний період часу були Е. Наконечна, А. Любко, В. Венгрин та В. Теслюк. З 1 січня 2022 року паперова версія «Галицького слова» перестала виходити через здорожчання поштових і друкарських послуг, а також через надто низький рівень передплати. Середній тираж примірників складав 2100 одиниць. Від 2004 року «Галицьке слово» мало також додаток – «Наша область». У 2018 році працівниками газети було створено групу в соціальній мережі «Facebook» [3], яка наразі налічує понад 2700 учасників. В. Теслюк і сьогодні публікує інформацію із життя міста в цій групі.

Різні аспекти життя громади в 1990–2010-х роках у газеті цього часу були представлені рубриками «Репортаж», «Офіційний відділ», «Наш календар», «Наші інтерв'ю». У 2000-х перша сторінка стабільно висвітлювала основні новини. Серед тематичних рубрик вирізнялися «Життя району», «Молодіжна сторінка», «У коридорах влади», «Суспільство і ми», «Наші цінності», «Медична сторінка», «Освіта», «Аграрний сектор», «На закінчення номера». Рубрика «На ваших телеканалах» була постійною до 2010 року. Усі вони охоплювали питання місцевого управління, молодіжної активності, соціальних цінностей, медицини, освіти та сільського господарства.

У 2010-х роках газета продовжувала висвітлювати основні новини на першій сторінці, але тематичні акценти дещо змістилися. З'явилися рубрики «Суспільство і ми», «Про справи насущні», «Про благодійність», «Свята професії», «Про духовність», «Закон і ми», «Про актуальне», «Про різне», «Резонанс». Постійними стали рубрики «Про офіційне», «Звідусіль» та «На завершення номера». Ці розділи відображали інтерес до офіційних подій, актуальних суспільних проблем, благодійності, професійних свят, духовності та правових питань. Аналіз частоти і змісту цих рубрик дозволяє зробити висновки про пріоритети та інтереси жителів малого міста в різні періоди.

Другим виданням була «Дністрова хвиля», публікації якої розпочалися з вересня 1995 року й закінчились у 2002 році. За підготовку та випуск газети відповідали працівники Національного заповідника «Давній Галич», що був створений роком раніше. Ініціатором заснування та першим головним редактором був В. Дідух. До редакційної колегії в різні роки входили Л. Бойко, Я. Клюба, В. Івасів. За набір та комп'ютерну верстку відповідали Л. Дмитрук, О. Медвідь, Т. Тріщ. Середній тираж складав 2000 одиниць. Реалізовували газету в Галичі, Бурштині та навколишніх населених пунктах.

Хоча «Дністрова хвиля» й була періодичним виданням, яке здебільшого орієнтувалося на висвітленні діяльності Національного заповідника, вона також пропонувала читачам різноманітні тематичні рубрики, що охоплювали широке коло питань суспільного й культурно- побутового життя. Серед постійних рубрик слід назвати «Наші публікації», «Нові дослідження» та «Корисні поради». У них висвітлювалися ключові події, регіональні дослідження історичного минулого міста та практичні рекомендації. Рубрика «Наші звичаї, традиції» ознайомлювала читачів із культурною спадщиною, а «З історії нашої державності» – із важливими історичними подіями та процесами.

Окрему увагу газета приділяла висвітленню пам'ятних дат і подій у рубриках «До річниці постаті» та «До 800-ліття короля Данила Галицького». Рубрики «Телебачення» і «З потоку новин» інформували про актуальні новини та програми, тоді як «Усміхніться» додавала розважальні елементи. Важливе місце займали матеріали, спрямовані на саморозвиток і освіту, як-от «Уроки майстерності», «Поради психолога» та «Поради до часу». Така структура видання сприяла формуванню уявлення про культурно-історичну унікальність регіону, поєднуючи інформаційно-аналітичний і розважальний контент [12].

Додамо, що в різних номерах газети «Галицьке слово» часто висвітлювалися адміністративно-економічні процеси, що відбувалися в Галицькому районі, зокрема в м. Галичі.

Наприклад, у колонці «Реєстрація підприємців» зазначалося, що протягом 23–30 березня 2004 року в місті було зареє-

стровано двох фізичних осіб-підприємців (Володимир Горбаль та Тетяна Сівецька), внесено зміни до установчих документів підприємства «Луква» Галицького райспоживтовариства, а також скасовано реєстрацію чотирьох фізичних осіб-підприємців. Така статистика була постійною для газети у 2000-х роках. Ці дані наголошують на ролі Галича як адміністративного центру, де відбувається концентрація підприємницької активності, що відображає важливі аспекти економічного життя малого міста [11].

На головних шпальтах місцевої преси часто з'являлися новини про економічні та законодавчі зміни, що відбувалися всередині країни. У восьмому випуску «Галицького слова» 2004 року детально описано пенсійну реформу, що відбувалася 1 січня 2004 року, яку автор висвітлює в позитивному ключі [9].

У статті «Світла у тунелі ще не видно» розглядався вплив адміністративно-економічних рішень на подолання заборгованості в Галицькому районі та м. Галичі наприкінці 1990-х років. Засідання колегії при голові районної державної адміністрації засвідчило, що, попри певні успіхи в ліквідації заборгованості за попередні роки, економічне становище району та міста залишалося критичним. Зокрема, заборгованість із заробітної плати в 1998 році досягла 8,9 млн грн, що охоплювало різні сектори економіки: промисловість, сільське господарство та бюджетні установи. Подібна ситуація спостерігалася і з виплатами пенсій та допомог, де сума невиплачених коштів становила майже 4 млн грн. Органи влади вживали заходів для зменшення заборгованості через взаємозаліки, постачання продукції та притягнення винних посадових осіб до відповідальності, проте проблема залишалася системною через значний обсяг недоїмок до бюджетів та соціальних фондів [14].

У 1998 році в Галичі проводився ряд містобудівних, житлово-комунальних робіт, що суттєво поліпшили побутові умови його мешканців. Реконструкція центральної частини міста, описана у статті «Їх руки золотими назовуть» від 19 вересня 1998 року, стала важливим кроком у покращенні інфраструктури. Скажімо, повна заміна старих водопровідних мереж забезпечила стабільне водопостачання та

виключила необхідність майбутніх ремонтних робіт, що могло б зашкодити оновленій площі. Укладання плитки на Майдані Різдва не лише зміцнило його покриття, але й зробило територію привабливою та зручною для пішоходів і транспорту. Завдяки сумлінній праці колективу ВАТ «Івано-Франківське спеціалізоване управління механізованого будівництва» міська інфраструктура стала більш комфортною та функціональною [6].

Реконструкція залізничного вокзалу стала ще одним етапом покращення інфраструктури міста, що мало безпосередній вплив на транспортне сполучення та якість обслуговування пасажирів. Удосконалення внутрішніх приміщень і зовнішнього вигляду споруди під європейський стандарт зробило вокзал не лише функціональним, але й привабливим місцем для гостей Галича. Перепланування приміщень, заміна старої підлоги на паркет і впорядкування привокзальної площі допомогли створити простір, який відповідав потребам жителів і відвідувачів міста того часу. Завдяки оновленому вокзалу пасажирів отримали можливість подорожувати в більш комфортних умовах, а сам Галич продемонстрував відкритість до змін та прагнення до модернізації [6].

Незважаючи на позитивні зміни, якість побутових умов у Галичі у 2000-х могла б бути кращою, про що свідчить стаття «Чи будуть завтра з теплом і водою» з газети «Галицьке слово» (13 лютого 2004 р.). У ній йдеться про те, що мешканці скаржилися на низьку температуру у квартирах (+8°C), проблеми з водопостачанням, плісняву через протікання дахів та затоплені підвали. Жителі також порушували питання непрозорих тарифів і застарілої інфраструктури котелень. Окрім того, висвітлювалася соціальна несправедливість, коли міські мешканці змушені платити за воду, якою безплатно користуються в сусідніх селах. Ці проблеми створювали соціальну напругу, а газета виконувала роль посередника, документуючи реалії життя та закликаючи до змін [15].

На сторінках газети «Галицьке слово» від 16 квітня 2004 року детально розглядався стан культури в м. Галичі, яке відіграє центральну роль у культурному житті району. У статті наголошено на

тому, що проблеми дозвілля та культурного розвитку стосуються не лише організації заходів, але й створення умов для духовного зростання і творчої реалізації мешканців.

Керівник відділу культури Галицької РДА Марія Іваськів, у якої брали інтерв'ю працівники газети, відзначала, що, попри обмежений бюджет 2003 року, який складав лише 4,2 % від загального районного, у місті вдалося здійснити ряд важливих змін. Зокрема, районний Народний дім у Галичі отримав автономне опалення, що значно покращило умови для проведення культурних заходів. Пані Марія також стверджувала, що в самому місті активно працювали творчі колективи, такі як чоловіча хорова капела «Дзвін», народний хор «Дністрове перевесло» та молодіжний хор духовної пісні «Воскресіння». Ці ансамблі не лише популяризували культурну спадщину, але й брали участь у великих культурно-мистецьких заходах.

Особливу увагу в той час приділяли роботі бібліотек, які адаптувалися до сучасних викликів, запроваджуючи інноваційні формати обслуговування та платні послуги. Районна акція «Подаруй бібліотеці книжку» стала успішним прикладом залучення громади до підтримки книжкових фондів.

Однак разом із досягненнями Галич в ті роки стикався з викликами. Гостро стояла проблема кадрового забезпечення, оскільки низькі зарплати не сприяли залученню молодих спеціалістів. Водночас завдяки активній роботі з навчання та підвищення кваліфікації працівників культури місто зберігало високий рівень організації культурного життя [10].

Галич часто ставав осередком спортивних подій. Тут відбувалися районні та обласні змагання серед таких видів спорту, як футбол, волейбол, настільний теніс [8].

Стаття «Галицькі спортивні ігри» [4] розкриває багатогранність святкування, яке поєднує спорт, мистецтво та національну спадщину. Ігри були проведені в Галичі з нагоди 1100-річчя міста. Організатори доклали значних зусиль для реконструкції стадіону та створення атмосфери справжнього свята, де спортсмени, глядачі й численні гості могли насолодитися спортивними змаганнями, музичними номерами та культурними розвагами.

Церемонія відкриття ігор, що супроводжувалася виступами посадовців, духовенства й відомих особистостей, створила святковий настрій, а змагання з футболу, легкої атлетики, армреслінгу та інших видів спорту викликали великий інтерес глядачів. Гостям було запропоновано широку програму – від тенісу до атракціонів і концертів. Особливу увагу привернули виступи відомих спортсменів, таких як Сергій Осович і Василь Вірастюк. Попри емоції перемог і поразок, головним здобутком цього заходу стала радість спілкування, піднесення спортивного духу та єдність громади.

Галицькі хорові Академії є яскравим прикладом культурної активності малого міста, що відображає його зв'язок із національними традиціями. Четверта хорова Академія, проведена 23 травня 2004 року на Замковій горі, була присвячена 190-й річниці від дня народження Тараса Шевченка та об'єднала хорові колективи з Івано-Франківщини, Львівщини та Тернопільщини. Такі події демонструють не лише музичну спадщину, але й згуртованість громади, адже участь місцевих хорів, зокрема Народної капели «Дзвін», хору «Дністрове перевесло» та дитячого колективу «Дністрові зорі», підтверджує важливість підтримки й розвитку традицій у сучасному житті міста [2].

Одним із аспектів, що дає змогу відобразити специфіку повсякденного життя мешканців малого міста, є презентація його гастрономічної спадщини. У місцевих газетах часто публікувалися рецепти страв, записані від читачів, що давало уявлення про гастрономічні вподобання, кулінарні традиції містян. У контексті дослідження газети «Дністрова хвиля» (1997) можна виокремити кулінарну рубрику «Рецепти від пані Віри», яка містила рецепти страв, таких як «М'ясо пікантне», «Крученики», «Завиванець курячий оригінальний», «Завиванець курячий з фруктами» та багато інших. Авторка рубрики Л. Бойко прискіпливо ставилася до відбору рецептів, опитуючи відомих кухарів міста, та описувала найцікавіші [12].

Публікація таких рецептів у місцевій періодиці свідчить про популяризацію професійних кулінарних практик серед населення, що були доступними завдяки використанню місцевих продуктів. Рубри-

ка не лише інформувала про способи приготування страв, а й формувала кулінарні вподобання, сприяючи розвитку домашньої гастрономії.

Релігійні свята відіграють важливу роль у житті галичан, формуючи їхню культурну ідентичність і духовні цінності. На сторінках місцевих газет часто висвітлювалися події, пов'язані зі святковими обрядами та культурними традиціями. Наприклад, виставка «Різдвяний вернісаж» у Галицькому районному Народному домі презентувала різдвяні атрибути, зокрема шопки, дідухи та павуки, які є невід'ємною частиною обрядового мистецтва. Цей захід став платформою для демонстрації народної творчості, об'єднавши майстрів і відвідувачів із різних куточків району. Такі події не лише популяризують традиції, а й створюють атмосферу спільності, підкреслюючи значення Різдва як глибокого духовного та культурного явища [13].

Іншим яскравим прикладом є «Великодні фестини», що відбулися на площі Різдва Христового в Галичі. Захід об'єднав фольклорні колективи з усього району, які виступили з програмою, що включала величальні пісні, шкільні виступи і традиційні гаївки. Святкування підкреслило важливість збереження духовної та культурної спадщини для виховання молодого покоління. Проте, як зазначив автор, який описував цю подію, недостатня увага місцевих мешканців до подібних заходів

свідчить про потребу в активізації громади для підтримки й розвитку власних традицій. Такі заходи є не лише святковими діями, а й потужними інструментами формування спільної ідентичності та духовної єдності громади [1].

Висновок. Місцева періодика, зокрема газети «Галицьке слово» та «Дністрова хвиля», відігравала значну роль у висвітленні повсякденного життя громад Галицького регіону. Протягом своєї діяльності ці видання слугували не лише джерелом актуальної інформації, але й хроніками змін у соціально-економічному та культурному житті міста. Їхні сторінки фіксували важливі події, традиції, успіхи та виклики, з якими стикалися мешканці, а також формували історичну пам'ять громади.

Завдяки викладеним матеріалам у «Галицькому слові» та «Дністровій хвилі» читачі могли отримувати інформацію про локальні ініціативи, державну політику на місцевому рівні та культурні події, що сприяло формуванню громадської думки й соціальної згуртованості. Однак у сучасному інформаційному середовищі ці видання припинили своє існування, залишивши після себе вагомий спадщину у вигляді архівів, що є цінним джерелом для дослідників. Отже, місцеві газети є не лише засобом інформування, а й важливим чинником формування ідентичності громади та її інтеграції в сучасні соціальні процеси.

Джерела та література

1. Великодні фестини. *Галицьке слово*. 2004. 23 квітня (№ 17). С. 1.
2. Галицька хорова Академія. *Галицьке слово*. 2004. 28 травня (№ 22). С. 1.
3. *Галицьке слово*. URL : https://www.facebook.com/groups/575083602860490/?locale=uk_UA (дата звернення 20.11.2024).
4. Галицькі спортивні ігри. *Галицьке слово*. 1998. 19 вересня (№ 31). С. 13.
5. Гузь А. Газета «Сумський вісник» як джерело з історії культурного життя Сумщини періоду Української Центральної Ради. *Образи сучасності в гуманітарному знанні : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 23 жовт. 2023 р.)* / відп. ред. Д. С. Файвішенко, Київ : Держ. торг.-екон. ун-т., 2023. С. 110–114. URL : <https://www.academia.edu/122726378> (дата звернення 25.11.2024).
6. Їх руки золотими назовуть. Слово упоряджувальникам Галича. *Галицьке слово*. 1998. 19 вересня (№ 31). С. 4.
7. Мясоедов Г. Періодична преса як інформативне джерело про повсякденне життя населення Донбасу в роки Великої Вітчизняної війни. *Acta studiosa historica*. Ч. 4. 2014. С. 27–47. URL : <https://er.ucu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/91aa7f22-659a-48d0-8c2b-1535b1403abc/content> (дата звернення 15.11.2024).
8. Оголошення. Галич. *Галицьке слово*. 2004. 13 лютого (№ 7). С. 8.
9. Окремі питання пенсійної реформи. *Галицьке слово*. 2004. 20 лютого (№ 8). С. 1.
10. Поташнюк Я. Культура: її досягнення проблеми та перспективи. *Галицьке слово*. 2004. 16 квітня. (№ 16). С. 8.

11. Реєстрація підприємців. *Галицьке слово*. 2004. 2 квітня (№ 14). С. 2.
12. Рецепти від пані Віри. *Дністрова хвиля*. 1997. 24 квітня (№ 17). С. 4.
13. Різдвяний вернісаж у Галичі. *Галицьке слово*. 2010. 11 грудня. (№ 54). С. 6.
14. Світла у тунелі ще не видно. *Галицьке слово*. 1999. 20 квітня (№ 13) С. 1.
15. Чи будемо завтра з теплом і водою. *Галицьке слово*. 2004. 13 лютого (№ 7). С. 8.

References

1. ANON. Easter Festivities. In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, 2004, April 23, no. 17, p. 1 [in Ukrainian].
2. ZAKLINSKA, Iryna. Halych Choir Academy. In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, 2004, May 28, no. 22, p. 1 [in Ukrainian].
3. ANON. *Halytske Slovo* [online] [viewed 20 November 2024]. Available from: https://www.facebook.com/groups/575083602860490/?locale=uk_UA [in Ukrainian].
4. ANON. Halych Sport Games. In: Andrii LIUBKO, ed.-in-chief. *Halytske Slovo*, 1998, September 19, no. 31, p. 13 [in Ukrainian].
5. HUZ, Anton. *Sumy Bulletin* Newspaper as a Source in the History of Cultural Life in the Sumy Region during the Period of the Central Rada of Ukraine. In: FAYVISHENKO, Diana, ed.-in-chief. *Images of Modernity in Humanitarian Knowledge: Proceedings of the 2nd International Theoretical and Practical Conference* (Kyiv, October 23, 2023). Kyiv: State University of Trade and Economics, 2023, pp. 110–114 [online] [viewed 25 November 2024]. Available from: <https://www.academia.edu/122726378> [in Ukrainian].
6. ANON. Their Hands Will be Called Golden. A Word to the Organizers of Halych. In: Andrii LIUBKO, ed.-in-chief. *Halytske Slovo*, 1998, September 19, no. 31, p. 4 [in Ukrainian].
7. MIASOIEDOV, Hlib. Periodicals as a Source for the Study of Everyday Life in Donbas during the Great Patriotic War. *Acta Studiosa Historica*, 2014, no. 4, pp. 27–47 [online] [viewed 15 November 2024]. Available from: <https://er.ucu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/91aa7f22-659a-48d0-8c2b-1535b1403abc/content> [in Ukrainian].
8. ANON. Announcements. Halych. In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, 2004, February 13, no. 7, p. 8 [in Ukrainian].
9. ANON. Some Issues of Pension Reform. In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, Halych, 2004, February 20, no. 8, p. 1. [in Ukrainian].
10. POTASHNYK, Yaroslav. Culture: Its Achievements, Problems and Prospects. In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, 2004, April 16, no. 16, p. 8 [in Ukrainian].
11. ANON. Entrepreneurs Registration. In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, 2004, April 2, no. 14, p. 2 [in Ukrainian].
12. ANON. Recipes from Mrs. Vira. In: Liubov BOIKO, ed.-in-chief. *Dnistrova Khvylya*, 1997, April 24, no. 17, p. 4 [in Ukrainian].
13. ANON. Christmas Vernissage in Halych. Yaroslav POTASHNYK, ed.-in-chief. *Halytske Slovo*, 2010, December 11, no. 54, p. 6 [in Ukrainian].
14. ANON. There is Still no Light at the End of the Tunnel. In: Andrii LIUBKO, ed.-in-chief. *Halytske Slovo*, 1999, April 20, no. 13, p. 1 [in Ukrainian].
15. ANON. Will We Have Heat and Water Tomorrow? In: Emiliia NAKONECHNA, ed-in-chief. *Halytske Slovo*, 2004, February 13, no. 7, p. 8 [in Ukrainian].

Надійшло / Received 27.11.2023

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 10.12.2024